holde Forbindelsen med vore Søsterforbund i Udlandet vedlige og herhjemme at sprede Kendskab til de Frem- eller Tilbageskridt, der sker i andre Lande vedrørende Kvinders Valgret.

Da dette sidste kræver Udgivelse af Skrifter og dertil Penge, som Valgretsforbundet desværre ikke raader over, har man søgt at ordne sig paa en billigere Maade. Man har til de saakaldte Presseburauer sendt Udtalelser om Kvindens Valgret af berømte udenlandske Mænd, Beretninger om udenlandske Kvindeforeningers Arbejde for dette Spørgsmaal, Oplysninger om Resultatet af dette Arbejde osv., og vi har haft den Fornøjelse at se disse Meddelelser optagne i et stort Antal Blade Landet over, og en Del af Tilhørerne vil forhaabentlig ogsaa have stødt paa dem. Jeg nævner her f. Eks. Ekspræsident Roosevelts berømte Udtalelse om Kvinders Deltagelse i det offentlige Arbejde. Det lykkedes Valgretsforbundet at faa denne offentliggjort, saa snart det var fastslaaet at Ekspræsidenten vilde komme til Danmark. Valgretsforbundet begyndte dette Arbejde i Foraaret. Begyndelsen har været opmuntrende og man agter at fortsætte.

Fra Alliancens Præsident har D. K. V. faaet Meddelelse om, at det danske »Landsforbund for Kvinders Valgret« har søgt og fundet Optagelse i Verdensalliancen.

D. K. V. har foretaget de Skridt, som Alliancens Love forlanger af det først optagne Forbund, naar et andet Forbund fra samme Land er erklæret optaget. Vi har saaledes meddelt Landsforbundet, hvem vi ønsker at repræsenteres ved i den nationale Komité, der efter Lovene skal dannes. Vi har endnu ikke faaet en lignende Meddelelse fra Landsforbundet, men dette Valg foretages vel paa dets forestaaende Fællesmøde.

I 1911 skal der i Boston afholdes en stor Verdensudstilling af alt hvad der staar i Forbindelse med Arbejdet for Kvindevalgretten, Valgretsforbundet har modtaget Opfordring til at sende Bidrag, og D. K. havde den Glæde at kunne udlevere ca. 30 Skrifter, Sange, Opraab o. s. v. som angaar dette Spørgsmaal og staar i Forbindelse med vor Forening. Hele Samlingen, der blev sendt her fra Danmark, beløb sig til ca. 60 Numre.

Det ligger uden for denne Beretnings Ramme at komme nærmere ind paa en Redegørelse for Kvindevalgrettens Udvikling og Sejrsgang i de forskellige Lande. Kun ved jeg at De alle finder det naturligt, naar vi her paa *danske Kvinders Rigsdag* mindes og glædes over, at norske Kvinder fornylig har faaet den begrænsede kommunale Stemmeret, de havde, udstrakt, saaledes at de nu stemmer efter de samme Betingelser, som gælder for Mænd. Der er Udsigt til, at en lignende Udvidelse af den begrænsede politiske Valgret, de har, ogsaa vil finde Sted.

De Erfaringer, man i Norge har gjort med Hensyn til Kvindernes Deltagelse i det kommunale Arbejde, er altsaa af den Art, at man har ønsket at drage flere Kvinder ind i dette Arbejde. Et saadant Træk i Kvindevalgrettens Historie er for alle Tilhængere overordentlig opmuntrende og ansporende, og det maa siges, at Høsten i den Retning Aar for Aar bliver rigere. Dette i Forbindelse med den rette Værdsættelse af den Lærdom, der altid ligger i at beskæftige sig med mere end netop det, der vedkommer ens *egne* smaa Forhold, skaber i en Del Lande en levende Interesse for de Vilkaar, hvorunder man i andre Dele af Verden arbejder for Kvindernes Frigørelse. Da denne Interesse viser sig at være i højeste Grad frugtbringende for det nationale Arbejde, er det med Beklagelse, at man maa indrømme, at Danmark paa dette Omraade staar noget tilbage! Blandt de 21 Lande, der er repræsenteret i Verdensalliancen, er Danmark et af dem, hvor Udsigten til at naa Maalet er størst. Man turde af den Grund maaske vente et vist Udsyn af os og der ligger, forekommer det mig, for D. K.s Kredse en smuk Opgave i at drage Omsorg for, at Danmark inden længe heller ikke staar tilbage, naar det gælder om at vække Interessen for Arbejdet, der udføres af Mennesker, som ganske vist ikke hører til vor Nation men til vort Køn, som frister eller har fristet samme Umyndighedskaar som vi! Den Tanke at samle Kvinder hele Verden over til fælles Arbejde for en fælles retfærdig Sag er i sig selv stor og smuk, den fortjener at bæres frem til hvert enkelt Medlem, og jeg vilde ønske, det maa lykkes mig at vække Deres Interesse og Varme herfor.

Nu véd jeg godt, at der er mange af Dem, der tænker, at De saamænd har nok at gøre med at holde Interessen for de indenlandske Spørgsmaal fangen, og De forskrækkes maaske ved Tanken om at skulle præstere endnu mere Arbejde.

Det Arbejde, der her er Tale om, er imidlertid saa ringe og betaler i Forhold saa rigt, at det sikkert kan udføres i de fleste Kredse. Jeg skal faa Lov til i Korthed at fortælle Dem, hvorledes det forekommer mig at man burde begynde: